

РЕШЕНИЕ

№ 7988

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6467** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 194б, ал. 6 от Закона за водите, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, с адрес: [населено място], [улица] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) от № 220/09.06.2022 г. на Директора на Б. Дирекция „Д. регион“.

С оспорения акт за жалбоподателя е установено публично държавно вземане, представляващо несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, подлежаща на възстановяване в размер на 182 826,10 лв. – главница и 5 789,96 лв. – лихва.

В жалбата се твърди, че оспореният АУПДВ е незаконосъобразен, като издаден в противоречие с целта на закона, а административният орган е допуснал съществени нарушения на процедурните правила, регламентирани в АПК, ДОПК и Закона за водите, които са довели до формиране на

незаконосъобразен извод. Актът е издаден при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, съдържа неточности, неправилно са изчислени главницата и лихвите, както и неправилно са посочени правните основания за издаването му.

Твърди се, че с договор за доставка на „условно чиста“ вода № 007/12.04.2019г., страните „Напоителни системи ЕАД-С.-клон“, като Доставчик и „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, като Водоползвател, са се споразумели, че доставчикът извършва услугата доставка на „условно чиста вода“ от яз. Б., а водоползвателят я поема и заплаща стойността на извършената услуга. Обемът на доставените водни маси е 2 500 000 м³, съгласно Разрешително за водоползване No 1143/26.01.2007 г.,

издадено от Б. Дирекция „Д. регион“, поради което отговорността за ползване на вода от язовир Б. е изцяло на доставчика. За целия период на договора през 2021 г. нито веднъж „Напоителни системи“ ЕАД С. не е уведомило „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, че е налице ползвано количество вода, в пъти повече от договореното. Напротив, ежесечно са издавани фактури и са съставяни актове, от които безспорно може да се направи извод за това, че „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД е ползвало такова количество вода, каквото е реално уговорено. Според жалбоподателя, в АУПДВ е посочено, че общо иззетото количество вода от яз. Б. за питейно-битови цели, за която не била платена таксата от ВиК ЕООД С., се равнява на 9 141 305 м³. Този извод е напълно несъстоятелен, предвид на това, че същия е направен единствено на базата на „балансова таблица“, изхождаща от „Напоителни системи“ ЕАД С.. Не е посочено как е формирано това количество водна маса, както и не е посочено дали е отчетено колко кубика водна маса са изгубени по водопровода, предвид неговата амортизация и колко реално са били използвани от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД. Тази таблица като частен документ, няма доказателствена стойност и не може да служи за основание за установяване на публично държавно вземане.

Посочва се, че АУПДВ е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 35 от АПК, защото жалбоподателят е бил лишен от възможността да представи възражения и доказателства.

Релевирани са оплаквания, че административният орган е пропуснал да извърши проверка на подадените декларации, на основание чл. 194б, ал. 4 от Закона за водите (ЗВ). Ако е била установено несъответствие на информацията, е следвало да информира дружеството, а не да издава АУПДВ.

По време на проведените по делото открити заседания жалбоподателят не се представлява.

Ответникът, не се представлява. От Директора на Б. Дирекция „Д. регион“ е постъпило кратко становище по съществуващото на спора.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 18.05.2022г. служители на Б. Дирекция „Д. регион“, [населено място] са извършили проверка на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, относно установяване на дължимите и платени такси основание чл. 194, ал. 1, т. 1, буква "а" от ЗВ - за правото на водовземане от повърхностни води и параграф 9 от Преходни и заключителни разпоредби на Закона за водите, за периода 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. При проверката е съставен Констативен протокол от 18.05.2022г., утвърден на 18.05.2022г. от Директора на Б. Дирекция „Д. регион“ П.. Установено е, че през 2021 г. „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД е добивало водни количества за питейно-битови нужди от яз. „Б.“ без необходимите за това разрешителни.

Административният орган е приел, че съгласно параграф 9 от Преходните и заключителни разпоредби /ПЗР/ на Закона за водите (ЗВ), за правото на водовземане от повърхностни води без издадени разрешителни за 2021 г., „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, ползвател на повърхностни води без наличие на издадено разрешително, следва да заплати такси.

Съобразявайки събраните в хода на административното производство доказателства,

административният орган е издал оспорения акт.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е съобщен на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, чрез изпращането му по пощата, като видно от приложеното към преписката известие за доставяне, то е получено на 14.06.2022 г. Жалбата до АС - Плевен е подадена чрез административния орган, като видно от приложения по преписката пощенски плик, това е станало на 28.06.2022 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуален административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 194, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за водите, за правото на използване на водите се заплаща такса за водовземане от повърхностни води. Според § 9 от ПЗР на ЗВ, когато използването на водите се осъществява на основата на издадени разрешителни или без основание, лицето, използващо водите, дължи заплащане на таксите, предвидени в този закон, считано от влизането в сила на тарифите, предвидени от този закон, независимо от етапа, на който се намира процедурата за издаване или преоформяне на разрешителното му.

Между страните не се спори, че през цялата 2021 г. „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД е ползвало повърхностни води от язовир „Б.“ и че това е ставало на основание на сключен между него и „Напоителни системи“ ЕАД договор. Жалбоподателят не е имал разрешително за ползване на води от този водоизточник, поради което на основание цитирания параграф от ПЗР е следвало да заплаща такса.

След преглед на представени в Б. Дирекция „Д. регион“, [населено място] балансова таблица на яз. „Б.“ от „Напоителни системи“ ЕАД-Клон С. за иззета вода от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД за 2021 г. и представена декларация по чл.194б от ЗВ от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД за добити водни количества за 2021 г. от язовир „Б.“, административният орган е установил, че следва да начисли сума за иззети водни количества за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. както следва: 1. иззетото водно количество, съгласно подадена декларация по чл. 194б от ЗВ за 2021 г. е 2 500 000 м³. При единичен размер на таксата за цел обществено питейно-битово водоснабдяване от 0,02 лв. за кубичен метър, дължимата сума от такса за водовземане, съгласно подадената декларация е 50 000 лв., 2. иззетото водно количество от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД през 2021 г., съгласно балансова таблица на яз. „Б.“, представена от „Напоителни системи“ ЕАД - клон С. е 9 141 305 м³, 3. от това количество следва да се извади декларираното от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД в размер на 2 500 000 м³, като така се получава иззето количество вода от 6 641 305 м³, което не е декларирано по реда на чл. 194б от ЗВ. При единичен размер на таксата за цел обществено питейно-битово водоснабдяване от 0,02 лв. за кубичен метър, дължимата сума от такса за водовземане за това количество е 132 826,10 лв. Общия размер на сумата от неплатени такси от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД за водовземане от язовир „Б.“ през 2021 г. е 182 826,10 лв.

С определеното за насрочване на делото съдът, разпределяйки доказателствената тежест е указал на жалбоподателя, че следва да ангажира допълнителни доказателства, за да установи съществуването на твърдените благоприятните за него факти, а именно, че иззетото от него от язовир „Б.“ водно количество е изчислено неправилно. Изрично е посочено, че това може да стане с доказателствени средства, изискващи специални знания. Жалбоподателят не се е възползвал от дадената му възможност и не е поискал допускане на техническа експертиза, поради което спорът следва да се реши след анализ на приетите документи.

Събраните в хода на административното производство писмени доказателства и най-вече балансова таблица на яз. „Б.“, представена от „Напоителни системи“ ЕАД-Клон С. и декларациите по чл. 194б от ЗВ, подавани от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, не са оспорени по реда на чл. 193 от ГПК, поради което същите имат обвързваща съда материална доказателствена сила.

От данните, съдържащи се в описаните документи може точно и ясно да се установи иззетото от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД количество вода през 2021 г. Представените фактури, издавани от „Напоителни системи“ ЕАД-клон С., макар, че също не са оспорени, не могат да опровергават данните от балансовата таблица, защото при липса на проверка в счетоводствата на доставчика и на получателя, не би могло да се установи дали са представени всички издадени фактури и доставката на какво точно количество вода те документират.

Съгласно чл. 194б от ЗВ, ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларират дължимата такса по образец. Задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари. Директорът на басейнова дирекция извършва проверка на информацията по ал. 1 и съответствието ѝ със: 1. резултатите от собствения мониторинг; 2. показанията на измервателните устройства, и 3. резултатите от извършения през годината контрол. Когато в декларацията по ал. 1 се установят несъответствия с информацията по ал. 3, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава акт за установяване на публично държавно вземане, с който се коригира декларацията. Актът се съобщава на задълженото лице. Декларирането и установяването на задължението се извършват по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В случая независимо, че „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД не е било титуляр на разрешително за водовземане от язовир „Б.“ през 2021 г., по силата на § 9 от ПЗР на ЗВ, то се явява задължено лице за заплащането на таксите, установени в този закон.

Съобразявайки събраните доказателства и предвид на направения по-горе анализ, съдът намира, че в случая оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и при съответствие с материално-правните разпоредби, поради което следва жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Разноски, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение са поискани своевременно. Съдът не дължи присъждането им, защото в хода на оспорването ответникът не е представляван непосредствено по време на проведените заседания от юрисконсулт, нито от такъв са постъпвали писмени становища и искания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд

С. - град, I отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, с адрес: [населено място], [улица] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) от № 220/09.06.2022 г. на Директора на Б. Дирекция „Д. регион“.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: